

פריס, 13.7.37

הפלגתי הצהריים באוירון מלונדון - פוליה וגאולה מגיעות היום למרסיל ופחר בבוקר
ההיינה פה.

- ב"קלוב" של ירבליס, ע"י קפה מיו נזדמנו כמה חברים - וביניהם הלמן הגיע הבוקר
מורשו. על שפת הכל - המדינה העברית. יהודי פולין, מספר הלמן, מחמרמרים על הציונים
שהם כרעילים אח שמחתם. הגיעה בשורה גדולה - והציונים בחיסוסים ובקינות שלהם -
רוצים "להרביץ" באנגליה? מהיכן תרחי. כהנה וכהנה. אבל לפה משבחים שמחת מלכות
ישראל? כל יהודי כבר מרגיש עצמו בדרגה אחרת, עליונית. פחתה הרגשת הדלות והיחסות
הלאומית.

הבונד נחבלבל. לא ציונים - ממשלה אנגלית מדברת על הקמת מדינה יהודית... נזדמנה
לו מציאה - והדמים את מאמרו של אוסישקין נגד החלוקה... אך כנראה שלא הניח דעת
קוראיו בהתנגדותו של אוסישקין, והריהו סוען עכשיו טענת הנגב. - שטח זה של
אפשריות החישובות גדולות לא נמסר ליהודים - היתכן?

- ובעוד אנו יושבים עובר גוי זקן, רזה-פנים ושבעשערות, ומברך את ירבלוס במדינה
היהודית - ברוסית עסיטית ומקורית. שאלתי לזקן - והנה הוא בירצב. תהפוכות גורל.
אחד מווחיקי מפלגה אדירה ברוסיה - הפך לאמיגרנט והריהו רואה באמיגרנט יהודי
פרופסיונלי ב"כ של XXXX מדינה מחדשת - - - ומקנא בו...

לונדון, 15.7.37

שבתי הבוקר עם פוליה הנה באוירון. החפלאתי לאומץ לכה של פוליה שלא נעה ולא זעה
בהרקיע האוירון על פני יבשת וים.

- במשרד נערס גל של מכתבים - בלתי פתוחים, ובקשי הספקתי לעבור על כל החומר עד
בוא זמני ללכת לפגושה עם ועדת מפלגת העבודה.

- ברבע לפני שש באנו לישיבה, דוב ואנכי. הפעם השתתפו במסיבה פנים חדשות. ישב ראש דלטון. מלבד כל אלה שנכחו בפגישתנו הראשונה השתתפו הפעם גם גרינווד, ווגווד, דניאל הומקינט ועוד כמה שאיני יודע שמותיהם - בס"ה שבעה עשר איש.

פתח דלטון בדברי חיבה לשנינו והזמין אותי לדיבור. אני עמדתי על שאלות היסודי הניעחנו וחביעת הערכים, מה הובסח לנו, מי נכשל המנדט - או מגשימיו. שאלת היהודים וא"י, יחסנו להצעת החלוקה. צמצום השטח - וירושלם היהודית, הסובריניות והפגיעות בה.

דוב עמד על הנגב, הגבול המזרחי עם הירדן שלנו, הקצבה השנתית, החלטת הממשלה על עליית 8000 - והפליאטיבים בכלל. נשאלו שאלות: אם אנו מיעצים להצביע נגד החלוקה בכלל, מהאם תיקוני הגבול הרצויים, איך ישפיע יסוד מדינה יהודית על מצב היהודים באירופה, איך יתכן להגין על הגבולות אם יכללו הנגב ~~צמח~~ במדינה היהודית.

ווגווד שהתישב על ידי שאלני בכחב אם אנו רוצים שמפלגת העבודה תתנגד לתכנית בכלל. עניתי לו בכחב שאנו רוצים בתיקון התכנית, כי אבד לנו האמון בממשלת המנדט, והמסכת המנדט אינה פחות מסוכנת מחלוקה. הוא אמר ~~א~~ לי שזוהי גט דעתו.

בצאתנו ליווה אותנו גרינווד והבטיח שהוא מסכים לבמרי לדעתנו.

- - - -

לפני לכתבי ל"בית" באה אצלי בפי חרדה ונרגשתי. למען השם - אל נבוא בדברים עם אנשי הפרלמנט לפני הוויכוח. הרושם שיווצר, שצירי הפרלמנט אינם אלא חוזרים על טענותינו, יש בו נזק עצום. אמרתי - כלום אין ב"כ הערבים מדברים עם הצירים, וכלום ירדיהם לא יביאו טענותיהם לפני הפרלמנט? והן יש ב"כ רשמיים של מלכי ערב שיש להם גישה מתמדת גם לממשלה.

עננה - אין וויכוח זה דומה לוויכוח על המועצה המחוקקת. אז רצינו להפיל תכנית הממשלה - הפעם לא ניתנה כלל אפשרות כזו. והיא יודעת שעניננו רק יסבור מנסיוננו להשפיע על הפרלמנט.

אם כי דבריה לא היה בקו ההגיון ~~אסא~~ הצרוף - הבינותי מהחרגשותה - יותר מאשר מדבריה - שיש לה ידיעה פנימית שכוחות מכריעים בממשלה רוגזים על הרנון האפשרי שהשפעת היהודים מכוונת את הפרלמנט הבריטי. הממשלה עמדתה איתנה. יש לה רוב עצום בפרלמנט והיא ניצחה בכל בחירות המלואים, והיא החליטה כנראה לקבל מהפרלמנט "קרט בלנש". אם כי דלטון הבטיח לנו שמפלגת העבודה תלחם נגד הצבעה וידרשו מהממשלה שהוויכוח יהיה חפשי - ברור שהממשלה תעמוד על דעתה: לדרוש הצבעה המאשרת את הודעתה (הסתומה), המבטיחה לה חופש פעולה כמעט גמור ומחזקת עמדתה כלפי חבר-הלאומים.

ברור גם שחקבל רוב, אם אפילו חלק גדול במפלגה (נניח) אינו מרוצה "מהתכנית". לא ~~אסא~~ יעזו להפיל בגלל זאת את הממשלה. ודווקא מפני שהממשלה בטוחה ברוב שלה - יש דווקא ערך נוסף שחשמע בבית בקורת חריפה נגד הנחת הודעה, נגד הודיה בכשלון המנדט ונגד פרטי התכנית. אולם כחמיד אנו נחונים בין הפטיש והסדן.

16.7.37

הרוויזיוניסטים מסרבים להפגש איתנו מכיוון שהתנגדנו למינוי יו"ר נייטרלי. איני מצטער על סרוב זה. איני מאמין שהיה יוצא דבר מה מהפגשה כי ברוד. הסכים לי שלא נדון אתם, אלא על דבר אחד: חזירתם להסת' הציונית בתנאים שנועדים לכל שאר המפלגות, כלומר קבלת המרות הפוליטית של הקונגרס הציוני.

הם בלי ספק ימשיכו בתעלול החתירה וההרס - הפעם זה לא יותר מסוכן מאשר בימים רגילים. גם הסכנה של התפרדות קבוצת וורבורג אינה מסוכנת ביותר. ולשוא חרד כל כך קפלן. המצב הפוליטי החדש משנה לגמרי את התנאים. תלוחנו ביאהודים אלה אינה כל כך גדולה כמו שסבור קרפץ. ויעשו מה שיעשו לא ישחלטו על הגורל הפוליטי של העם היהודי. עכשיו מכות מבזמן אחר.